

[Povlsen.]

niserer sig, saa kan vi ikke forbyde det, og jeg skulde være den sidste til at være med til at forbyde det.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at jeg dog vist ikke kunde mene, at det, at de forskellige Partier fremsatte deres Forslag i Stedet for, at man nu skulde gaa gennem en kirkelig Kommission, virkelig hurtigere skulde føre til Resultater. Jo, jeg maa tilstaa, jeg nærer den Tro. Nu vil det jo gaa saaledes, at det kirkelige Udvalg sidder en Tid, hvor længe ved ingen, og derefter maa den Kirkeminister, der til enhver Tid sidder, afgøre, hvilke af Udvalgets Forslag der skal frem, saa skal det hele alligevel til Diskussion her i Rigsdagen. Saa jeg tror absolut ikke, at det kirkelige Udvalg fremmer den kirkelige Lovgivning.

Det ærede Medlem udtalte, at det kirkelige Udvalg, der nu blev nedsat, havde den store Fordel fremfor andre kirkelige Udvalg, at der kom socialdemokratiske Medlemmer deri. Jeg maa sige, det undrer mig — jeg har ikke lagt Mærke til det —, at der ikke i de foregaaende kirkelige Udvalg har været socialdemokratiske Medlemmer, og jeg beklager, at det har været saadan, hvad det altsaa naturligvis har været, naar det ærede Medlem siger det. Men at det socialdemokratiske Parti i det kommende kirkelige Udvalg i særlig Grad skulde blive et samlende og forsonende Element, tvivler jeg nu alligevel noget paa, efter at Socialdemokraterne har udtalt sig saa klart og bestemt som Independenten. Det hjælper jo ikke, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen protesterer derimod, for saadan har de udtalt sig baade i Landsting og i Folketing, og saa tror jeg vanskeligt, de kan komme til at samarbejde med det Parti og den Retning, som kræver Organisation, Ensartethed og Orden indenfor Folkekirken.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var forbavset over, at jeg skulde tænke paa at ville stille Forslag om Udvalg. Det ærede Medlem vilde ikke modsætte sig Udvalg, men det kunde ikke tænkes, at man vilde gaa med til noget som helst Ændringsforslag, idet det ærede Medlem frygtede for, at Forslaget skulde komme tilbage til Landstinget, og at det saa ikke skulde blive vedtaget der. Det viser jo, at det hele staar paa meget svage Fødder, og det understreger til fulde, hvad jeg hævdede, at der er absolut ikke noget Folkeønske, noget Folkekrav om Gennemførelsen af dette Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente ikke, at der kunde være nogen som

helst Alvor i at mene, at der burde gennemføres en Ændring af Menighedsrådsloven — en Ændring, som det ærede Medlem jo er fuldstændig enig med mig i —, før dette Forslag gennemførtes. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at dette Forslag lægger en stor Myndighed i Menighedsraadenes Hænder, og derfor kunde der være god Grund til at kræve, at Menighedsraadene, der skal være med til at vælge de 8 Repræsentanter i det kirkelige Udvalg, skulde være valgt paa et andet Grundlag. Naar det ærede Medlem siger, at i sin Tid, da jeg stillede Forslag om en ændret Sammensætning af det kirkelige Udvalg, der var til Behandling i 1924—25, da talte jeg ikke om Nyvalg af Menighedsraad, saa staar det i Forbindelse med, at den Sammensætning, jeg ønskede at give det kirkelige Udvalg, var af en saadan Art, at det aldeles ikke havde noget med Menighedsraadene at gøre; det var et rent Folketingsudvalg, som jeg ønskede nedsat.

Men naar det ærede Medlem saa ogsaa siger, at skønt han egentlig er enig i, at det var forstandigt, om der var en Tidsbegrænsning, vil han ikke gaa med dertil af Frygt for, at Lovforslaget skal strande, naar det kommer tilbage til Landstinget, ja, saa beklager jeg jo dette, men saa er der jo ikke megen Udsigt til, at en Tidsbegrænsning kan blive gennemført. Men det kan vel da blive slaaet fast gennem Udvalgsbehandlingen og ogsaa finde Udtryk, at fra alle Sider er der Enighed om, at dette Udvalg ikke bør sidde ud over en vis Tid, idet jeg mener, det vil være urimeligt, om det Udvalg, der her er Tale om, skulde kunne komme til at sidde i Aarevis. (*Borgbjerg*: Det vil jeg gerne være med til).

Det ærede Medlem udtalte, at han forbavsedes over, at jeg nu kunde tale om det økonomiske, medens jeg slet ikke gjorde dette i 1924—25, og at jeg endogsaa den Gang havde været med til at foreslaa eller kunde gaa med til et Udvalg. Hertil maa jeg dog for det første sige, at Initiativet til et saadant Udvalg tog vi ikke, det var taget fra anden Side, vi gjorde et Forsøg paa at faa Udvalget givet en saadan Sammensætning, at man virkelig kunde vente, der kunde komme noget Resultat ud af det. Men for øvrigt mener jeg ogsaa, at de økonomiske Forhold i nogen Grad har forandret sig siden den Tid. De er i hvert Tilfælde ingenlunde blevet bedre. Vi har vedtaget en Række af Love, hvorved man har indskrænket Statsudgifterne, ogsaa Statsudgifter, som baade det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og jeg finder ikke burde have været indskrænket, og saa finder jeg det urimeligt, at man bort-